

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering.

Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PIZZA MISERIA

Dolle klucht in drie bedrijven

door

1880

Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3060

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PIZZA MISERIA* op te voeren moet de naam van auteur *KAREL EENS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2011/220/002
ISBN 978-90-385-11306

© 2011 Toneelfonds J. Janssens/Karel Eens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 5 heren)

ESTERELLA : Zuster van Pietro de eigenaar van de zaak. Operazangeres in geldnood.

VAPAROTTI : Vriend van Esterella, operazanger; blind, heeft een "pluche" blindengeleidehond bij.

PIETRO : Eigenaar, pizzabakker, heeft zijn zuster in jaren niet meer gezien.

WENDY : Vrouw van Pietro.

GRAAF STAF VAN KOEKELBERG : Rijke stinkerd die de diamanten wil kopen.

BOMPA EVARIST: Oud, versleten, maar nog inzetbaar, hoort niet goed.

BOMMA STEFANIE : Word ingezet als keukenhulp enz...

FRANCINE : De buurvrouw – groot lawaai - kan koken.

GINA : De dochter van de buurvrouw Kamermeisje.

BONNIE : Gangster.

JOHN TUBORG : Zwarte jongen - deinst nergens voor terug.

DECOR

De gelagzaal van een pizzeria - In het begin staan er enkel kale tafeltjes en stoelen in de gelagzaal - links in de wand is een oven zichtbaar. Deze moet gesloten kunnen worden. De deuren staan open. Achterkant opening naar buitendeur. Rechts achter aan ingang op een kleine toog de kassa – Dit wordt later de receptie. Naast de toog de deur naar de keuken. Daarnaast de deur naar de slaapkamers en iets naar voor twee terrasdeuren met een zichtbaar terras, een paar tafeltjes en stoelen. Het decor dient zeer snel omgebouwd te worden tot een hotel ipv een pizzabakkerij. Achterste tafels weg en zeteltje zetten met een klein tafeltje.

EERSTE BEDRIJF

PIETRO : *(staat in pizzabakkersplunje zingend voor zijn oven – haalt een aantal pizza's uit de oven)* Pizza pronto la la la la pizza pronto la la la la

(Wendy komt binnen, ze heeft de krant en een aantal brieven bij)

Oh Wendy, mijne kloekebees, mi amore, hé hé hééééé. Hahahaha. *(zit haar lachend achterna)* As ikke oe kan pakke hé dan maak ik oe ene schone kinneke.

WENDY : Allé zot! Gij denkt altijd maar aan een ding.

PIETRO : *(Heeft ze te pakken)* Ah si, waai Italianen hebbe viele temperamente hé, waai zijn de beste vogelaré van de hiele wereld hé.

WENDY : *(duwt hem weg)* De grootste stoefers, ja en de grootste taffelaars (treuzelaars). Hoeveel ovens hebt ge al gebakken?

PIETRO : Deze is al de twaalfde, mi amore, twaalfe kiere tien lakkere pizza's van Pietro hé, de beste pizzabakker van de hiele wereld.

WENDY : Ja ja, Pietro de beste “vogelaré en de beste pizzabakker van de hiele wereld “. Gij zijt gij overal wel het beste in zeker?

PIETRO : *(heeft de brieven van Wendy overgenomen)* Bijkans, bijkans hé Wendy... Alleen Vlaamse lezen mmm... Mama mia, ik zijne de slechtste lezer van Vlaamse in de hiele wereld. Lese gij da allemaal ma.

WENDY : *(neemt de brieven terug over – leest en smijt de brieven op een tafel.)* Rekening! Reclame! Rekening, rekening.... *(bekijkt de laatste brief aandachtig, draait hem eens om enz...)* Tiens... dat is curieus.

PIETRO : Wat isse curieus?

WENDY : Een brief uit New York.

PIETRO : Oite New York nog wel. Van wie?

WENDY : *(leest)* La Esterella Bontempi - Fifth avenue – New York. Maar dat is toch die bekende operazangeres? Waarom.....

PIETRO : *(verrast, opgewonden)* Wa zegge gij? Esterella Bontempi? Dat isse

maaine zoester!

WENDY : (*uiteraard verbaasd*) Wablief, hebt gij een zuster? Daar hebt gij nooit iets over gezegd.

PIETRO : Ha neen, ze isse dood hé, morté !

WENDY : Hoe? Dood?

PIETRO : Dood ! Volledig uit mijne geheuge!

WENDY : Pietro, als uw zuster dood is hoe kan die dan een brief schrijven?

PIETRO : Ja maare, die isse niet echte dood hé, die leve nog! ... Maar die isse dood!

WENDY : (*tot publiek*) 't Is zo ver, hij is een vijs kwijt!

PIETRO : (*opgewonden*) Ik zenne potteverdoeme genne vijze kwijt, ik hem alle mijne vijzen nog.

WENDY : Wat zijt gij dan aan het vertellen? Is uw zuster nu dood of is ze niet dood?

PIETRO : (*kwaad, zeer opgewonden*) Voor mij isse dood! ... Maar ze leve nog!

WENDY : (*publiek*) Een vijs kwijt, ge hoort het hé!

PIETRO : (*zet zich*) Ma allée potteverdek, alle pasta oepe ne stokske, een brief van maaine zuster. Ik heb ze zeker tiene jaar niet meer gezien.

WENDY : Hoe komt dat?

PIETRO : Ruzie! Gigantische ruzie, amai !

WENDY : Tien jaar ruzie? Dan ging dat toch niet over een prulletje?

PIETRO : Ah nieje, erfenisse probleme hé. Zij heeft de grote kapitaal van onze papa en onze mama en ook vanne mij hé..... gepikt.

WENDY : Met een erfenis kan je toch niet foefelen?

PIETRO : Neen, dat isse juste ja maar mee de zwette geld en die dingen die de belastinge en de overheid niet meuge wete, daar kunde welle mee brodden hé.

WENDY : Wat is er dan gebeurd?

PIETRO : Als mijne papa, Alfredo Bontempi zaliger, gestorve is wasse dat een hele rijke mijnhier hé. Hij hatte iene grote kapitaal gemaakt met de pizzabakkerije en hij hatte veul in de zwet gedaan. Mijne papa wasse gene loemperik hé, dat had hij van mij hé. Hij zeg tegen mij, jongen zegt hij, ge moete niet te veul aandele kopen van de bank enzo want dat isse achterien toch nikske meer waard. Daaroem mijne papa hatte iets speciale gekocht:

“De haailige drievuldigheid “

WENDY : Wat is dat, die heilige Drievuldigheid?

FRANCINE : (*buurvrouw, komt binnengevallen*) De Vader, de Zoon en de Heilige Geest aaaamen.

PIETRO : Si ...si... no...no!

FRANCINE : Nee, nee! Ja ja, wilt ge zeggen. Ik ken toch mijn catechismus zeker. De heilige drievuldigheid dat is: De Vader, de Zoon en de Heilige Geest, amen! Dat zijn er drie maar in de catechismus zeiden ze dat dat toch maar één God was. Ik heb er zelf ook nooit aan uit gekund.

PIETRO : Neen Francien, luister : ”De heilige Drievuldigheid” dat zijne drie iele grote diamante van ik wete niet hoeveule karaat en mijne papa hatte die gekocht. Die diamanten zijn, enne luister nu goed hé, die zijn elk minstens driehonderdduizend euro waard.

WENDY + FRANCINE : Waaaauw.....

PIETRO : Juste .....Waaauw!

WENDY : En die diamanten heeft uw zuster gepikt?

PIETRO : Juste ja, gepikt. Ik hatte al lang ene grote hotel gehad als ik mijn deel daar vanne gekregen had. Mare doet die brief eens open! Wat schrijft ze?

WENDY : (*opent de brief en leest*) Dag broer.... Ik neem de pen ter hand om u te schrijven.

PIETRO: Dat zal wel, voor mijn oog uit te steken zal da wel niet zijn.

WENDY : Ik begrijp, liefste broer, dat gij nog altijd kwaad bent op mij.

PIETRO : Kwaad? Razertig zenne ikke op heur. Asse ik er aan denk wat ik mette al dat geld hatte kunne doen...

WENDY : (*leest verder*) Luister lieve boer, we zijn ondertussen toch al een aantal jaren verder en ik heb spijt dat ik u destijds uw deel niet gegeven heb. Mijn carrière is niet meer wat ze geweest is en ik heb momenteel niet zo veel geld. Mede daarom heb ik beslist om de heilige drievuldigheid te verkopen. Zoals je weet zijn die diamanten een klein fortuin waard en ik wil je er dan ook direct bij vertellen dat als alles lukt jij de helft van de opbrengst krijgt.

PIETRO : Wa zegge gij, ikke de helft.... (*danst met Francine enthousiast in het rond*) Ho hola, hola, mama mia, ikke zenne rijk! Ikke krijg de helft van ene

fortuin. Ik heb toch ene sorella fantastico éh Francine? Zoe ne lieve goeie zoester hette alleman niet hé.

FRANCINE : Daarjuist waart ge er nog “razertig” kwaad op!

PIETRO : Da wasse maar bij wijze van klappe hé .... Alléé.... Wat schrijve ze nog?

WENDY : (*leest*) Lieve broer, ik weet dat gij eigenaar bent van een klein hotelletje in België en Graaf Gustaaf Van Koekelberg, die de diamanten wil kopen, woont ook in België. Nu had ik graag een weekje bij u komen logeren, gratis natuurlijk, om de zaak rustig te kunnen afhandelen. (*tegen Pietro*) Ah proficiat Pietro, gij zijt eigenaar van een klein hotelletje..... Mmmm, dat wist ik niet. Waar staat dat hotelletje?

PIETRO : Potteverdoeme hé.

WENDY : Wat? Potteverdoem?

PIETRO : Och, ik hebbe heur ooit eens iene brief geschreve en ik heb hemme daarin gezet, om heur jaloers te make, dat ik ne kleine hotelletje had.

FRANCINE : Da’s proper.

PIETRO : Ja da’s proper ja... hééé? Wa schrijve ze nog?

WENDY : (*leest*) Ik zal vergezeld zijn van mijn goede kameraad Andreas Vaparotti, ge hebt daar waarschijnlijk al wel van gehoord.

FRANCINE : Ja, ik wel. Die is zo blind als een mol maar hij kan zingen gelijk een nachtegaaltje.

WENDY : (*leest*) Wij, en ook graaf Gustaaf van Koekelberg zullen de veertiende in de namiddag aankomen. Liefste broer, ik reken er op dat gij ons met uw beste zorgen en met de nodige egards zult ontvangen. Ge beseft zelf ook wel dat, als de deal niet doorgaat er niks aan te verdienen valt. Ps : die Graaf Gustaaf van Koekelberg is schat- en schatrijk. Die wil enkel het beste van het beste.

PIETRO : (*over zijn toeren*) De veertiende.... Maar dat isse vandaag quattordicesimo, Oh, die zijne subiet hier. En dat isse hier een pizzabakkerij en gene hotel, enne zonder hotel gene verkoop en zonder verkoop gene geld en zonder geld....

FRANCINE : Blijft ge dezelfde sukkelaar die ge nu al zijt.

PIETRO : Voila!

FRANCINE : Maar maakt er dan een hotel van!

PIETRO : En hoe moet ik dat doen éh?

WENDY : Doe die plaat buiten van de muur en hangt er een met hotel op en dan is dat hier een hotel.

PIETRO : (*Wordt vanaf nu hyperactief en zenuwachtig*) Si. Siii dat isse ne goeie gedacht, enne wij hebbe boven juste nog twie kamers leeg staan, één voor mijne zoester en ien voor dieje Van koekelberg, da isse genoeg.

FRANCINE : Hola, ge hebt zelf gehoord dat ze met alle “egards” willen behandeld worden. Hoe gaat ge dat doen? Ge moet een kok, een ober, een kamermeisje, een zaakvoerder, een kelner en als het moet een chauffeur hebben.

PIETRO : Da magge geen probleem zijn. Francine, proficiat. Gij zijte mijne, mijne kok.

FRANCINE : Ja maar, ik kwam alleen maar een ei lenen.

PIETRO : Nikske ja maar... Gij moete mij helpe. (*dramatisch*) Per favore Francien?

FRANCINE : Allé vooruit, als de heilige Drievuldigheid er mee gemoeid is kan je niet weigeren.

PIETRO : Wendy, bel uwe mama en uwe papa op en zeg dat ze directe moeten komen.

WENDY : Waarom?

PIETRO : Uw papa wordt mijne ober en garçon enz.. en uwe mama wordt dinges... euh... en nogge vanalles.

WENDY : Pietro, die mensen zijn toch al te oud om nog zo te moeten werken.

PIETRO : Wendy, al mijne kameraden moeten overdag werken hé. Uwe papa en uwe mama hebben pensioen, die hebbe tijd genoeg. (*duwt haar de telefoon in haar handen – Tegen Francine*) Francien, uwe dochter die studeer toch voor kunst en vanne die dinge niet?

FRANCINE : Ja

PIETRO : Vraag gij eens ne kier dat die hier buite dat bord mette ‘Pizza Pietro’ kanne verandere in euh.... Hotel...

FRANCINE : Hotel hoe?

PIETRO : Ze moet zelf maar ene naam kieze héé.

(Francine af)

WENDY : Pietro, ik denk dat ge weeral wat gaat aanvangen.

PIETRO : Ma no, no, neen. Wendy, dat isse een unieke kans om rijk te worden. Wij moeten de beste geven watte wij hebben.

WENDY : *(Is inmiddels aan het telefoneren.)* Pa? Hallo pa? *(luider)* Hij heeft zijn hoorapparaat niet in..... PAA! Ge moet direct naar hier komen en ge moet ons ma meebrengen. Wat zegt ge.. kaartspelen bij de gepensioneerden? Ja maar pa, het is echt heel belangrijk... ons verdere leven hangt er van af.... Ja ..... ja ons ma moet ook meekomen. Tot seffens.

PIETRO : Allé Wendy, gaat gij de kamers daarboven al opmake ikke maak hier alles in orde.

(Wendy af – Pietro haalt, alles zeer opgewonden , snel, een paar tafellakens uit een kast en dekt de tafels – schikt de inkom enz .... Loopt naar buiten en komt terug binnen met bloemen)

Bloemen.... van in de geburen, ah ja... asse ge niks anders hebt. *(schikt de bloemen in vaasjes op de tafels. - Doet zijne pizza oven dicht)* Die hebben we niete direct meer nodig hé... vanaf nu isse dat hier iene hotel. *(diept ergens een “receptiebel” op plaatst die op de “toog – kassa)* Voila iene bel omme.. euh... te bellen hé... *(veegt pizzadozen op een hoopje en draagt ze af – haalt reclame van de muur – kortom verandert het decor in een “hotel”)*

(Botst tegen Gina die binnenkomt – alles vliegt overhoop)

Potteverdoeme Gina kunde niet zien waar datte loopt?

GINA : *(op in “verfoverall” met verfborstels en potten verf)* Hela, ik ben al weg zalle, los uw problemen zelf maar op. *(Wil terug af, wordt door Pietro tegengehouden)*

PIETRO : Hola, wachte asseblief Gina. Da wasse niet kwaad bedoeld ééh. Gij moete mij helpe!

GINA : Hela, als gij kalm zijt is Gina wreed kalm he, maar als gij daar de halve zot uithangt is Gina parti.

PIETRO : Buono, buono, goed, goed. Gina, scusé héé, mare 't moete vooruit gaan . Ikke hebbe nu gene tijd om vriendelijke te zijn.

GINA : Allé 't Is goed, waar wilde dat ik ga verven?

PIETRO : Buiten. Da bord mette 'Pizza Pietro'. Dat moete ne naam vanne hotel worden.

GINA : Amai proficiat Pietro, hotelbaas.

PIETRO : Si ma si ma no, neen! Doet ne bitske vooruit alstublieft, seffens staan ze al voor de deur.

GINA : Wat moet ik er op zetten?

PIETRO : Euh dinges hé... euh hotel... euh... Hotel Pizzahutte? Neen, dat isse niet goed.

GINA : Wat denk je van hotel Bontempi? Zo heet gij toch?

PIETRO : Alléé ja, buono, verft datte maar in plaats van Pizzeria Pietro. Zeg Gina, asse gij tijd hebt kunt ge hier iene dikke euro bijverdienen.

GINA : Jonge meisjes kunnen altijd een paar eurokes gebruiken hé Pietro. Wat moet ik doen?

PIETRO : Gij zijt vanaf nu kamermeisje. Gij moete de bedden opmaken enne wat stoffe en zo zuigen hé.

GINA : Twaalf euro.

PIETRO : Per dag? Aangenome!

GINA : Hé kicken niet per dag, per uur. En twee keer een schaft van een half uur en geen overuren. Recht op vakantiegeld en dertig dagen verlof per jaar. Elke maandag vrije dag want dan ben ik nog zat van zondags.

PIETRO : Gaat datte zo tegenwoordig?

GINA : Kiezen of delen.

PIETRO : Ikke heb geen keus hé, allee ja, ge kunt beginnen aan tien euro.

GINA : Twaalf.

PIETRO : Elf.

GINA : *(Doet alsof ze weg wil)* Twaalf of niks.

PIETRO : 't Isse al goed. Twaalf euro. Potteverdoem zoe zalle de 'oreca' wel failliet gaan. Hela wacht effekes – help mij hier eens even om die tafel weg te doen!

(Ze zetten tafel en stoelen weg – er komen twee zeteltjes en en klein salontafeltje in de plaats)

GINA : Zeg Pietro, ik ben wel aangenomen als kamermeisje hé. Als ik hier zo moet sleuren met meubels gaat ge me toch meer moeten betalen zalle.

PIETRO : Ja mare zeg, gij hebte nog bijkans nikske gedaan en gij vraagt al opslag.

GINA : Ge hebt chance dat mijn contract nog niet getekend is of ik ging naar de vakbond.

PIETRO : Gina per favore, ge moete wel serieus blijven hé.

GINA : Waarom moet dat hier zo plots een hotel worden?

PIETRO : Omme rijk te worden. Allé, omme een lank verhaal korte te make... Asse het lukte met dat hotel ben ikke rijk voor de rest vanne mijn leve.

GINA : Amai Pietro jongen. Zeg maar dan kunt ge mij die opslag toch wel geven hé?

PIETRO : Oppeslag, oppeslag, gaat daar buiten maar eerst dat bord verven.

GINA : *(af met haar verfborstels enz..)* Ik zal er iets schoon van maken hoor.

EVARIST : *(komt binnengelopen met Stefanie - is helemaal op)* Wat is er? W...w..
We hebben gelopen van thuis tot hier. *(Valt op een stoel)*

STEFANIE : Waar hangt jullie leven van af? *(Valt ook op een stoel)*

PIETRO : Ha, beste schoenepapa enne schoenemama, ik hebbe hiele dringend jullie ulp nodig.

EVARIST : Wat zegt hem?

STEFANIE : *(luid)* Dat hij onze hulp nodig heeft.

EVARIST : *(luid)* Ja, die heeft nog nooit iets alleen gedaan gekrege! Italianen joeng huh!

STEFANIE : *(tegen Pietro ook heel luid)* Voor wat heb je ons nodig?

PIETRO : Ja mare, ge moet tegen mij niet zo harte klappe hé, ikke hoor nog goed zalle.

WENDY : *(op privé)* Ha pa, ma. Gij zijt rap hier zeg.

EVARIST : Watte? Pap?

STEFANIE : *(luid)* Dat we rap hier waren.

EVARIST : Ja, we hebben gelopen waar dat het plat was.

PIETRO : Kom mensen nier zievare, daar hebbe ik gene tijd voor. Wendy, pak elle pa mee en doet hem iene pitteleir aan en geef elle ma ook een schoon kostuumeke.

FRANCINE : *(komt binnen - voorschoot aan en een grote koksmuts op.)* Pietro, uw fantastische driesterrenkok is aangekomen. Zeg maar wat ik moet gereed maken.

EVARIST : Spruitjes! Er gaat niks boven spuitjes. Van spruitjes krijg je dikke tet.....

STEFANIE : Staf!

EVARIST : Hahaha. Gij had er beter ook wat meer gegeten.

PIETRO : Wendy, pak elle pa nu mee hé. Per favore!

WENDY : Kom mee, ik zal jullie alles uitleggen.

(Wendy, Stefanie en Evarist af)

FRANCINE : Pietro, wat staat er op het menu? Ik zal straks toch voor minstens drie mensen moeten koken, niet?

PIETRO : Welk eten geven ze in een hotel?

FRANCINE : Tja, dat is toch altijd een grote diner. Ze beginnen met een aperitiefje en dan volgt de soep en dan een maaltijd met groenten en vlees en achteraf nog een nagerechtje.

PIETRO : Een pizza isse niet genoeg?

FRANCINE : Neen, vergeet dat maar. Wat dacht je van aspergeroomsoep en dan puree met witloof, kaas en hesp en achteraf een bavarois.

PIETRO : Ja maar dat heb ikke niet allemaal in huis.

FRANCINE : Geef wat geld dan ga ik shoppen.

PIETRO : Geld, geld. *(geeft Francine wat geld)* Ik hebbe ik mijne miljoenen nog niet zalle.

FRANCINE : Als het lukt heb je binnenkort geld zat. *(af)*

PIETRO : Ik hoop het. (*hangt zijn wit jasje en zijn muts weg en doet een vest aan*) Ik kan hier toch niet asse pizzabakker blijven staan. Ik hoop maar dat alles goed afloopt. Oh mensen stelt oer veur, de helft van de heilige Drievuldigheid.... Affegelopen met die stinkende pizza's en ikke menere directeur vanne albergo, iene hotel.

(*John Tuborg en Bonnie komen binnen – typische gangsters jaren negentien twintig.*)

JOHN TUBORG : Dag mijnheer, schoon hotelletje hier.

PIETRO : Euh, euh... Hoe wete gij dat datte hier ne hotel is?

BONNIE : Haha, dat waren ze buiten toch op een groot bord aan 't schilderen sukkel.
Roep eens iemand van de receptie, alle vooruit.

PIETRO : Si ma ik ben....

BONNIE : Niks te maren manneke. Vooruit, doe eens een beetje moeite.

PIETRO : Signora, scusé mi per favore ma....

BONNIE : John, leert hem eens wat manieren.

JOHN TUBORG : (*haalt een knipmes uit zijn zak grabbelt Pietro bij de kraag en dreigt met het mes*) Mijnheer, luister goed hé, als Bonnie en John Tuborg zeggen dat ge iemand moet gaan halen, dan gaat ge ook iemand halen, verstaan? Of... (*mes weg*)

PIETRO : (*veel schrik*) Ja maar mijnheer, madame, ikke kan niemand ni gaan halen perché io sono direttore, hééé!!.

BONNIE : (*stoft Pietro overdreven af*) Oei, direttore! Excuseer meneer directeur wij hadden dat niet opgemerkt.

PIETRO : (*vol schrik*) Spijtig euh signore e signora mare alle kamers zijn volzet.

BONNIE : John!

JOHN TUBORG : (*haalt opnieuw het knipmes boven*) Geen kamers vrij... mmm?
Daar wil ik zelf wel eens naar gaan kijken.

BONNIE : Ik denk niet dat dat nodig is, nietwaar meneer... euh...?

PIETRO : (*schrik*) PPP... Pietro madame, PPP Pietro Bontempi... euh euh (*fijn stemmetje*) Ik denke dat ikke nog wel iene kamertje vrij heb.

JOHN TUBORG : Een kamertje? De beste alstublieft, met een tweepersoonsbed.

PIETRO : *(slikt eens)* Twie... per... personebed? Si si euh... ge moet u ierst welle inschrijven asseblief. *(achter de balie)*

BONNIE : Zo'n futilliteiten, daar doen we niet aan mee. *(gooit een rolletje geld naar Pietro)* Dat zal wel genoeg zijn zeker?

PIETRO : Ja. jaaa

JOHN TUBORG : Ja MADAME!

PIETRO : Ja madame.

BONNIE : Haal onze bagage dan eerst maar eens naar binnen. Wij zullen ondertussen wel een borreltje drinken.

PIETRO : Natuurlijk he, maak u het mare gemakkelijk zalle. *(af)*

BONNIE : Wat een kiekeken! *(schenkt zich en John een borreltje in.)*

JOHN TUBORG : Daar gaan we niet veel last van krijgen.

BONNIE : Ge zijt toch zeker dat het dit hotelletje is waar graaf Staf van Koekelberg afgesproken heeft.

JOHN TUBORG : Zeker, ik weet het van zijn chauffeur, een oude kameraad van mij. Zeg, hoe ga je het aan boord leggen om die diamanten te bemachtigen?

BONNIE : Daar heb ik voorlopig geen flauw idee van. We zullen pas een plan kunnen maken als die Esterella en haar vriend hier zijn.

JOHN TUBORG : Die Esterella is dus een zuster van die kwibus?

BONNIE : Ja, als die van hetzelfde kaliber is gaan we er niet veel last mee hebben. En die kameraad van haar is een blinde, die zal er niet veel van zien, hahaha.

EVARIST : *(op in pitteleer, heeft zijn pet nog op - loopt echt als een oude man – buiging)* Ah klanten... Dag mijnheer en dag mevrouw welkom in hotel euh.... *(steekt zijn kop terug in deuropening privé)* Wendy, hoe heet dat hotel hier feitelijk?

WENDY : *(achter)* Dat moet ge aan onze Pietro vragen.

PIETRO : *(terug binnen met een paar valliezen)* Hotel Bontempi, Evarist

EVARIST : Welkom dus mijnheer en madame in hotel Bontempi.

BONNIE : Wie zijt gij?

EVARIST : Goede vraag? Pietro, wie ben ik eigenlijk?

PIETRO : Euh... euh personeel hé... dingies... euh garçon, chauffeur en ge doet de receptie en zo nog van alles en doet die klak (pet) af.

EVARIST : *(steekt pet in zijn zak)* Voila, nu weet ge het.

PIETRO : Evarist, neemt gij de bagage van mijnheer en madame mee naar boven. Ze hebben kamer euh 2.

EVARIST : *(probeert de koffers op te tillen maar dit lukt hem niet, na allerhande belachelijke pogingen zet hij ze met een klap terug neer)* Tja, als jullie straks een tandenborstel en een pyjama willen gaat ge uwe bazaar zelf moeten naar boven dragen, daar ben ik te oud voor.

JOHN TUBORG : Hela voorzichtig met die koffers hé, daar steekt ons ... hm... werkgerief in.

EVARIST : *(nieuwe poging en weer de koffers met een klap op de grond)* Dan zijn jullie zeker loodgieters. Pfff.amai....

JOHN TUBORG : *(haalt mes uit zijn zak en wil dreigen)* Gij hebt het precies niet verstaan hé.....

EVARIST : *(pakt hem nonchalant het mes af en geeft het hem terug)* Zijt voorzichtig met dat mes hé manneke, ge kunt daar iemand mee pijn doen.

JOHN TUBORG : Zeg oude....

BONNIE : Sttt John, 't is al goed, mijnheer is toch te oud om met die bagage te sleuren.

PIETRO : Juist madame, ik wete het, mare euh.... euh... hij werke ier al zoe lang en ikke dank hem niet geire af hé. Ziet ge!

BONNIE : Vooruit draag jij dan die bagage maar naar de kamers.

(allen af behalve Evarist.)

EVARIST : *(zet zijn pet terug op – imiteert Pietro)* Hij werke hier alle zoe lang... Ikke danke hem nie geire af... Huh, ik werk hier nog maar tien minuten, normaal was ik nu een borreltje aan 't drinken bij de gepensioneerden huh... Hola maar ik kan hier toch ook een borreltje drinken hé. *(giet zichzelf een borreltje in en zet zich.)*

STAF : *(Graaf van Koekelberg komt binnen –een beetje een verwijfde smaak, met*

fijne maniertjes- zet zijn koffer en aktentas ergens aan de kant.) Hallo goedemiddag!

EVARIST : 't Is geen goede middag!

STAF : Oei! Waarom niet?

EVARIST : Omdat ik nu normaal bij de gepensioneerden aan het kaartspelen was maar nu zit ik hier om een operazangeres en een stinkend rijke graaf binnen te helpen.

STAF : Die stinkend rijke graaf, dat ben ik.

EVARIST : Oh. *(begaapt Staf van onder tot boven)* Ja, als ik het zo zie... ja... dat zou wel eens kunnen. Alléz, welkom.

STAF : *(kijkt rond)* Mmmm, ik had het liever iets luxueuzer gehad. Ik zal hier toch wel juist zijn?

EVARIST : Ik zou het niet weten mijnheer.

STAF : Volgens het bord buiten wel.

EVARIST : *(hoort niet goed)* Buiten? Ge zijt nog maar juist binnen.

STAF : Het bord! Daarbuiten!

EVARIST : Aaah jaaa...

STAF : *(geeft hand)* Aangenaam, Staf van Koekelberg, graaf.

EVARIST : *(geeft hand – pet af en terug op)* Euh... Evarist Verbist euh... Tist.

STAF : *(neemt zakdoek wrijft hand proper - wijst naar het borreltje)* Lekker?

EVARIST : Moet gij er ook eentje? Dat is goed tegen de reumatiek!

STAF : Haha.. Ja, als dat goed is voor de reumatiek dan wil ik er wel eentje.

EVARIST : *(giet in)* Alsjeblief, dat is er eentje van het huis, als welkom.

STAF : *(glas keuren)* Da's vriendelijk, ziet gij ook zo veel af van de reumatiek?

EVARIST : Antiek? Ikke? Ja, ik ben niet meer van de jongsten maar antiek....

STAF : Neen, neen *(luider)* Of ge veel af ziet van de reumatiek?

EVARIST : Oh... Ja, amai, er zijn dagen dat ik 's morgens niet weet of het gerammel van de wekker is of van mijn knieën.

STAF : Oei. Zeg mijnheer...

EVARIST : Zeg maar Tist.

STAF : Tist, ik zou hier een paar dagen logeren. Kunt gij mij aan een kamer helpen?

EVARIST : Ja ja natuurlijk mijnheer de graaf, kom maar mee. *(wil koffer van Staf op*

pakken hij is te zwaar – weer toestanden)

STAF : *(een beetje uit de hoogte)* Lukt het?

EVARIST : Pfff....sorry meneer Koekel, het lukt niet. *(sleurt heftig aan koffer en aktetas, deze valt open en we zien dat ze vol geld zit.)*

STAF : *(duwt vliegensvlug aktetas dicht en sluit ze)* euh... Van ....Berg...

EVARIST : Amai, meneer Koekel, gij gaat uw rekening wel kunnen betalen denk ik.

STAF : Van .... Berg

EVARIST : Vandenberg?

STAF : Van Koekelberg! U zei: Koekel.

EVARIST : Wel ja, dat is nogal een joekel.

PIETRO : *(gehaast op – wist het zweet van zijn voorhoofd.)* Amai, dat was niet gemakkelijk. *(bemerkt graaf van Koekelberg.)* Oh... ah... euh... Dagge ignore. *(hand geven)*

STAF : Aangenaam, graaf Staf van Koekelberg.

PIETRO : *(Slikt eens – geeft zich een houding)* Aangenaam, Pietro, pizzabakker.... nie, nieje!! Euh...Pietro baas van de hotelle, allé hoe zegge ze dat?

STAF : Hotelier.

PIETRO : Juste mijnheer, euh baron Staf van Koekelberg, benvenuto in hotel.... euh allé euh...

EVARIST : Bontempi en dat is een graaf gene baron! *(tegen Staf)* 't Is een Italiaan mijnheer. Hij kan zijne eigen naam nog niet onthouden en die is getrouwd met mijn docht....

PIETRO : Evarist! Asseblief zeg.... Schrijfve gij mijnheer zijne naam maar in de gastenboek, ik zal hem zijne kamer wel laten zien en doete die klak af. *(wil af met Staf)*

EVARIST : *(steekt pet in zijn zak.)* Hoe heten die twee van daarnet, dan kan ik die ook inschrijven?

PIETRO : Bonnie en John Tuborg.

STAF : Tuborg?

PIETRO : Ja.

STAF : Waarschijnlijk van die rijke familie van Van Saksen Tuborg mm...

PIETRO : Ik weet niet.... Het zou kunnen... Ze hadde er welle de maniere van!